

Julkaisuvapaa heti

Tutkimuksen mukaan työttömyyden merkitys arabikevään taustalla oli oletettua pienempi

Arabikevät sai alkusykäyksen joulukuussa 2010 Tunisiasta, jossa vihanneskauppias syytti itsensä tuleen protestoidakseen poliisin korruptiota vastaan. Tapaus johti Tunisiassa mielenosoituksiin ja levottomuuksiin, jotka suistivat vallasta presidentti Ben Alin ja levisivät sen jälkeen Egyptiin ja keväällä 2011 suurimpaan osaan arabimaailmaa. Arabikevät syrjäytti useita vuosikymmeniä vallassa olleita hallitsijoita ja johti sotiin Syyriassa, Jemenissä ja Libyassa.

Arabikevään käynnistymisen takana on nähty monia tekijöitä, kuten maiden huono hallinto, ihmisoikeusrikkomukset, nuorison suuri osuus väestöstä, ruoan kohonnut hinta, lisääntynyt koulutus ja lisääntynyt sosiaalinen median käyttö. Mahdollisesti kaikista useimmin esitetty tekijä arabikevään taustalla on ollut työttömyys. On oletettu, että työttömät ovat olleet tyytymättömiä ja siksi nousseet valtaapitäviä vastaan.

Tuoreen tutkimuksen mukaan työttömyyden rooli arabikevään taustalla ei kuitenkaan vaikuta keskeiseltä. Tutkimustulokset osoittavat, että työttömät eivät osallistuneet työllisiä useammin arabikevään protesteihin tai ylipäänsä protesteihin arabimaissa. Joissain tapauksissa työttömät ovat olleet työllisiä passiivisempia protestoijia. Tulokset perustuvat Arabibarometri ja World Values Survey -kyselyaineistoihin, joista on tarkasteltu yhteensä noin 25 000 vastaajaa.

Työttömät ovat olleet tyytymättömiä, mutta eivät poliittisesti aktiivisia

Lisäksi aineistosta selviää, että arabimaiden työllisiin verrattuna työttömät ovat olleet tyytymättömämpiä elämäänsä, eivätkä erityisen kiinnostuneita politiikasta. Tulosten mukaan tyytymättömyys elämään ei kuitenkaan ole lisännyt yksilön todennäköisyyttä osallistua protesteihin, kun taas kiinnostuneisuus politiikkaan on merkittävästi lisännyt osallistumisen todennäköisyyttä. Kokonaisuudessaan tulokset viittaavatkin siihen, että arabimaiden työttömien alhaisen poliittisen kiinnostuksen vuoksi heidän tyytymättömyytensä ei purkautunut osallistumisena kansannousuihin.

– Ajatus turhautuneiden työttömien mellakoista saattaa äkkiseltään tuntua luontevalta. Tarkemmin ajatellen työttömälle, jolla on vaikeuksia saada itsensä tai perheensä ruokituksi, lienee kuitenkin toissijainen asia, hallitaanko maata demokraattisesti vai ei. Lisäksi työttömillä on niukemmin rahaa ja sosiaalisia verkostoja, jotka helpottavat mielenosoituksiin osallistumista, huomauttaa tutkimuksen tehnyt SaferGloben toiminnanjohtajan sijainen **Kari Paasonen**.

Nyt julkaistu tutkimus on tietävästi ensimmäinen, joka keskittyy työttömyyden roolin arabikevään kansannousuissa. Arabikevään lisäksi työttömyyden on ajateltu lisäävän yleisemminkin protestien, kapinoiden ja aseellisten konfliktien todennäköisyyttä. Tutkimusnäyttö tästä oletetusta yhteydestä on kuitenkin vähäistä ja ristiriitaista. Nyt julkaistu tutkimus yhdessä eri puolilta maailmaa saatujen aiempien tutkimustulosten kanssa viittaa siihen, että työttömyyden ja poliittisen väkivallan välinen yhteys on merkittävästi heikompi, kuin usein oletetaan.

Tuloksista kertova artikkeli *Are the unhappy unemployed to blame for unrest? Scrutinising participation in the Arab Spring uprisings* on julkaistu joulukuun lopussa kansainvälisessä tieteellisessä aikakauslehdessä *Peace Economics, Peace Science and Public Policy*.

Lisätietoja:

Kari Paasonen, toiminnanjohtajan sijainen, kari.paasonen@saferglobe.fi, 040 813 8603.

Artikkeli luettavissa: <https://doi.org/10.1515/peps-2019-0007>